

[Jensen (Aale).]

vi tænke os om, det antager jeg, den højtærede Minister har gjort, lige saa vel som jeg selv har gjort det, og forhaabentlig har ogsaa alle Tingets Medlemmer og mange udenfor Tinget gjort det. Men Forholdet er netop det, at de paagældende Statsmænd, fordi man forlanger, at de skal møde med for mange Penge, har maattet laane Penge, eller de er kommet til at restere med Betaling for Besætningsdele, som de nødvendigvis maatte have. Disse Penge skal de enten laane paa den Tillid, som de er i Besiddelse af, det vil sige, at de i bedste Fald kan laane Penge i en Sparekasse, hvoraf de skal betale 10 pCt. i Afdrag om Aaret, eller maaske har de købt Kreaturer hos en Kreaturhandler paa Kontrakt og skal betale dem meget hurtigere, eller, hvad værre er, de har maaske skullet købe Kreaturer paa Auktion, hvad der for Resten er meget vanskeligt for dem. Alt dette bevirker, at de sidder i vanskelige Forhold, og det, det kniber for dem med i Øjeblikket, er ikke saa meget de faste Renter som den private Gæld, de har. Jeg maa vel have Lov til at regne mig som nogenlunde ligestillet med andre Samfundsborgere her i Landet, men jeg maa erkende, at den Gang jeg skulde begynde som Husmand, havde jeg ikke de Penge, der krævedes. Man kan sige, at det var andre Tider, men det var ogsaa andre Beløb, der krævedes; der krævedes 400 Kr. for at faa et Husmandsbrug efter den første Husmandslov. Jeg havde dem ikke, og jeg vil ikke derfor af den højtærede Minister eller Ordføreren for det konservative Folkeparti eller andre have sat et 2den Klasses Stempel paa mig. Der er mange Ting, man kan være udsat for; man skal maaske hjælpe sine paa-rørende, eller man kan muligvis have haft sine Penge anbragt i den omstridte Landmandsbank eller i Andelsbanken eller i en af de andre Banker, der har været i Forgrunden. Der er saa mange Forhold, der kan have ført til, at man ikke har de Penge, som Lovgivningsmagten kræver, og saa forekommer det mig at være forkert, at man skal straffes derfor. I al Almindelighed vil jeg sige, at det er for store Krav, man stiller efter Loven af 4. Oktober 1919. For at kunne klare sig maa man have Jorden sat i saa god Kultur som muligt, og for at det kan ske, skal man have Kunstgødning; man skal have Sædekorn, man skal have Kreaturer og Redskaber, og man skal have lidt Indbo. Det koster alt sammen Penge, og naar man saa desuden skal have en Tiendedel af det, som det

koster at opføre Bygningerne, saa er det, at Kravet efter min Mening bliver for stort, navnlig nu, da jeg synes, man skulde sætte saa meget som muligt ind paa at faa mange nye Hjem.

Det er rigtigt, som den højtærede Landbrugsminister sagde, at ved at man opretter nye Hjem, ved at man opretter store eller smaa Landbrug, skaffes der Arbejde, og det er det, vi først og fremmest trænger til. Derfor synes jeg, man skulde prøve, hvordan det vilde gaa med at praktisere 4. Oktober-Loven efter de af os foreslaaede Regler. Jeg havde ventet, at i hvert Fald det radikale Venstre vilde have støttet os i denne Sag; men ogsaa det maa vi renoncere paa. Til Trods for at man ude omkring i Landet ved Møder og i Blade slaar stærkt til Lyd for Oprettelse af 50 000 selvstændige Husmandsbrug, saa maa vi, naar vi kommer herind, renoncere paa Støtte fra den Side, og det er meget beklageligt. Men naar vi ikke kan faa Støtte fra nogen Side, kan vi jo ikke gennemføre de Ønsker, vi gerne vil gennemføre.

Ordføreren for det radikale Parti (Lautsen) udtalte sin Tvivl om, hvorvidt det i det hele taget er heldigt at oprette Landbrug i de Egne, der her særlig tænkes paa, nemlig de tyndt befolkede Egne i de sønderjydske Landsdele. Jeg skal dertil sige, at der er mange Steder i de Landsdele, der her tænkes paa, hvor der udmærket godt kan blive Landbrug og endda ret gode Landbrug, men for at der skal kunne oprettes gode Landbrug og blive det i en Tid som den, vi nu er inde i, saaledes at de paagældende kan være nogenlunde tjent dermed, er det nødvendigt, at de støttes saadan, at de kan faa begyndt, for hvis de skal betale en Tiendedel af, hvad det koster at opføre Bygningerne, foruden de øvrige Ting, der skal til, saa vil de faa meget vanskeligt ved at faa begyndt.

Den ærede Ordfører for Venstre sagde i sin Ordførertale, at Befolkningstallet var gaaet stærkt tilbage, navnlig i Tønder Amt. Det er ikke alene i Tønder Amt, Befolkningstallet er gaaet tilbage. Den ærede Ordfører nævnte, at i Vejle Amt var Befolkningstallet gaaet frem, men der er mange Sogne i Vejle Amt, hvor der ikke er saa mange Indbyggere nu som i 1860, og det drejer sig ikke om Egne som dem, vi kalder tyndt befolkede Egne, det er ikke paa daarlig Jord, men paa god Jord. Hvis den ærede Ordfører vil gaa Statistikken efter netop for den gode Jords Vedkommende i Vejle Amt og i andre Amter, vil han se, at der er adskillige Sogne, som er gaaet tilbage.